

ABONAMENTUL

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4:50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unitatea

INSERTIUNI.

Un sir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unității”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Institutul „Patria” —

pentru

Ioan M. Moldovanu.

„Cel ce în 1886 a pus temelia acestui institut, ne-a părăsit.

Mai bine de un pătrar de veac am avut fericirea de-a lucra împreună zi de zi și oră de oră spre înflorirea „Patriei”.

În vremuri bune și mai ales în cele grele, în momente de șovăire la dânsul ceream și aflam sfat luminat, sprigin moral și material. De atâteaori simțit-am bunătatea inimei lui mari și adeseori nu puteam străbate profunzimea minții lui extraordinare.

Iar acum avem nemărginita durere de-a vă raporta, că primul nostru director executiv, dl

Ioan M. Moldovanu

cel mai mare bărbat al timpului nostru a repauzat în 20 Septembrie 1915.

Direcțiunea în ședința sa ținută din acest incident dureros, a susceput următorul protocol:

Directorul executiv cu profundă durere raportează, că marele și luminatul bărbat Ioan M. Moldovanu, membru al direcțiunei, a repauzat în 20 septembrie 1915 seara la 11 oare. Timp de 30 ani cât a funcționat la acest institut întâiu ca director executiv, apoi timp mai îndelungat ca prezident și în urmă ca membru al direcțiunei n-a încetat nici un moment de-a nu avea foarte aproape de inima sa soarta „Patriei” și prin mintea sa luminată, prin sfaturile sale înțelepte, prin vederile sale sănătoase și înalte, a contribuit în cea mai mare măsură ca institutul să ajungă la starea sa de azi. În tot timpul, chiar și în cel al boalei sale se interesa atât de mult de binele „Patriei” sale, încât aproape nu era zi în care să nu cerceteze institutul

sau cel puțin să nu să informeze despre mersul afacerilor. Și Ioan M. Moldovanu fondatorul institutului nostru a fost mare nunumai pentru noi, ci prin cedarea întregii sale averii spre scopuri culturale s'a ridicat în șirul marilor bărbați ai neamului nostru român. Perderea ce-o suferim e imenză. Abia putem crede, că voința și zelul nostru vor suplini vreodată lipsa lui.

Direcțiunea în dorința ferbinte de-a eterniza memoria marelui Ioan M. Moldovanu propune adunării generale, ca din fondul special să separeze o sumă de 10,000 cor. sub numirea „Fondul I. M. Moldovanu” cu destinațiunea ca din venitele acelui fond să se premieze an de an câte un op de cuprins științific-literar lucrat original de unul dintre profesorii dela institutele române de învățământ din Blaj. Intrucât în vreun an nu ar apărea un astfel de op, pe care direcțiunea institutului să-l afle vrednic de acest premiu, venitul anului respectiv se va împărți ca remunerație între funcționarii institutului nostru, pe cari direcțiunea-i va afla mai harnici.

Vă rugăm să primiți propunerea aceasta luând act în protocolul adunării de azi și terminăm raportul cu vorba străbună: *Non omnis moriar.*

* * *

Șirele de mai sus, sunt luate din raportul Direcțiunii institutului „Patria”, către adunarea generală, ce va avea loc mâine, Vineri, la 11 Februarie.

E un gest, cu care institutul „Patria” își manifestă, în chip demn și vrednic de amintirea lui I. M. Moldovanu, recunoștința față de acela, care a fost întemeietorul ei și marele binefacător al neamului.

Regretatul Mecenat și-a început cariera publică în calitate de profesor al institutelor noastre, rămânând în fruntea gimnazului, ca director până încoace, în anii optzeci.

Cel-ce a fost pe vremuri mâna dreaptă alui Cipariu, a rămas statornic în îndeletnicirile sale literare-științifice, până la adânci bătrânețe, când vrednicile lui îl ridicaseră în stalul de prezident al „Asociațiunii” și în acela de membru activ al Academiei Române.

Fundațiunea de 10 mii coroane, din venitele căreia se va premia anual câte un op de cuprins științific-literar lucrat original de unul din profesorii din Blaj, este un imbold pentru o activitate mai intensă, pe acest teren, formând în aceeaș vreme și un început pentru o direcție, la care fondatorii nostri de până acum nu s'au prea gândit.

La alte neamuri aflăm multe, fonduri, cu menirea de a ajutama specializarea și perfecționarea intelectualilor diplomați; la noi fondatorii s'au oprit aproape toți la ajutorarea tinerilor în gimnazii și universități.

Nu s'a gândit nimeni, că oamenii doritori de propășire, mai pot să studieze, și după ce au isprăvit cu diploma, și să folosească neamului, cu cunoștințele lor acvirate cu judecată deplin matură a vârstei bărbătești, când nu mai studiază nimeni pentru colocvii.

Fundațiunea „Patriei” este deci cu atât mai bine venită, cu cât inaugurează o direcție nouă.

E cea dintâiu, fundațiune, a unui institut financiar al nostru, cu menire literară-științifică, — în stil mai mare — și ca atare merită toată recunoștința noastră.

Fie ca acest act al institutului „Patria” — vrednic de amintirea nemuritorului I. M. Moldovanu — să aducă roadele sale binecuvântate, pentru viața literară și științifică a centrului nostru cultural.

În amintirea episcopului Dr. Vasile Hossu.

Stăm copleșiți de durere, cu inimile cernite pentru pierderea bunului nostru arhieru Vasile, și ce putem face alta, decât să zicem cu profetul Iona c. II. st. 3: »Turnatu-s'a mie apă până la sufletul meu, adâncul cel mai afund m'a încunjurat; cufundatu-s'a capul meu între crepături de munți, pogorîtu-m'am în pământ a cărui încuietore sunt zăvoare eterne. Și să iese din stricăciune viața mea cătră tine, Doamne Dumnezeul meu«. Și să zicem cu profetul Avacum c. III. st. 2: »Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut; Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am înspăimântat«. Sau să ne mângâiem în durerea noastră odihnindu-ne în sfatul nepătruns alui Dumnezeu zicând cu alesul Domnului: »Ajutător și acoperitor s'a făcut mie spre mântuire; acesta este Dumnezeul meu, și-l voi înălța pe el«. Moise, Eșire c. XV. st. 1.

Fatală coincidență!

La 13 Ianuar a. c. în nr. 4 al Unirii din Blaj se dădea în vileag vestea îmbucurătoare, că episcopul Vasile scăpase din boala grea și să cereau rugăciuni pentru însănătoșarea sa deplină, când iată, că în aceeași zi firul telegrafic ne aduce vestea dureroasă a morții lui întâmplată în Buda-pesta.

Zi fatală aceea de 13 Ianuar, căci ea ne ascunse o stea luminoasă, care luminează atât de strălucitor orizontul nostru de atâta vreme noros, o stea care împrăstia raze atât de binefăcătoare! Zi fatală, care arunca în doliu un popor întreg dela Nistru până la Tisa și dela Carpați până la Pind!

Și doliul acesta este îndreptătit să fie doliul unui neam întreg, căci episcopul Vasile a lucrat în viața sa, pentru întreg neamul, un neam întreg a cuprins în anima sa mare.

Venit abia de 3 ani împliniți în dieceza Gherlei, el făcu să bată un puls nou de viață în toate, ca toate să se înnoiască

Spirit organizator, mai înainte de a-se întroniza în noua dieceză, a câștigat prin înțelepciunea sa și tactul său o însemnată dotație dela guvernul țării spre edificarea unei catedrale, reședințe episcopicești, seminar teologic și institut preparandial, toate la un loc și când a pus piciorul pe pământul diecezei Gherlei și când a intrat în reședința sa episcopicească, el a venit cu mâinile pline de daruri.

Dacă nu întrevenia războiul, care deja de 18 luni dănuiește cu ororile lui, aceste clădiri ar fi deja gata și s'ar fi predat destinațiunii.

Dar deși arhipăstoria sa în această dieceză a fost de scurtă durată, abia trei ani, rămân urme binecuvântate de o organizație întinsă, ce o

lasă diecezei, care li va face numele nemuritor pentru vecie, iară amintirea sa va fi pururea binecuvântată.

Voiu aminti aici câteva măsuri luate în scopul acestei organizații:

Episcopul Vasile Hossu a introdus forurile protopopești, a organizat reuniunea de misiuni sacre pentru popor și de exerciții spirituale pentru preoți, cea de femei din Gherla ca reuniune centrală cu un atelier de ornate bisericicești și cu reuniune filială în fiecare parohie numite cununii și toate cununile dintr'un tract protopopesc, fiind legate între sine, și așa formând în întreg cuprinsul diecezei. A înființat reuniunea de asigurare bisericicească diecezană contra focului. A pus bază fondului bibliotecii populare de Gherla, adunând în anul prim 6000 coroane spre acest scop în urma circularului dat în aceasta cauză cu datul 31 Iulie 1915 nr. 5560. A pus în ord bun lucrurile dela mănăstirea Nicula și a fost început lucrarea de organizare amănăstirii dela Strâmbul din tractul protopopesc al Reteagului, dar moartea l'a surprins cu lucrarea numai începută. A lucrat cu zel mare pentru asigurarea școlilor noastre confesionale din dieceză și prin influința sa eficace a câștigat ajutoare dela stat, nu numai pentru întregirea salariilor doctorești, ci și la ridicarea de edificii școlare după prescrierile legii.

FOIȚA.

Versuintii Romani. *)

Transilvania. În dlele aceste cadidune a mana „Prenumeraciune la Versuintii Romani edati prin Societatea de leptura a junimei romane studinte Oradane etc.“, marturisescu, ca dintru. ntaiu n'am intielesu, ce va se dica: *Versuintii*; au possii, cum dicemu noi prosaistii? Ci atunci s'aru dice *Versuintie romane*, nu romani. Au pote: *Versuitori*, mai latinesce *Versificatori*? De unde *Versuinte* ar' insemna pote, ce noi ceialalti numimu *poeta*. Se pote. Inse de este asia, antaiu n'avemu de catu de a ne intrista de asta, si alte nenumerate innoiture fara de nece o lipsa, ce corumpu si defigureza limb'a scrietorilor nostri de acumu; apoi se ne luamu patienti'a in dinti, pana candu asta turburatura a limbei, chiaru ca si a apeii lutoze, ore candu va se va limpedi.

Lectorii acestoru foi, rogamu se nu ne impute, ca dein doue, trei cuvinte ale unei inscientiari de prenumeratiune plecamu a scrie o critica severa asupr'a limbei si ortografiei. Noi nu scriemu din despretiulu

*) La dorință, publicăm acest articol textual, cu ortografia autorului.

Red.

nimeni, de parte se fia asemenea cugetu de inim'a ori carui romanu, ci numai, ca acesti teneri zelosi inca la inceputulu stadiului, pre care voru se alerge, se mediteze despre modulu, in care potu spera se ajunga mai cu incredintiare la met'a ce le sta inainte.

Doi scopuli sunt dupa a noastra parere, de carii totu scrietoriulu romanu are de a se feri ca de Scila si Caribde. Antaiu sunt innoirile in limba fara capetuiiu si imitarea strainiloru de limba. Limba *romana* e adeveratu seraca in materia si forme, dica cine ce va dice, de vomu cautá la necesitatile cate se ceru atatu pentru usulu de tote dlele, catu si mai alesu pentru scrietorii prosaisti si poeti, sit venia verbo. Noi ca se ne potemu esprime de plenu cugetele nostre, suntemu de nevoia, au se ne folosimu cu totu ce se afla in limb'a nostra, bunu si reu fora alegere, au in locul celoru ce la pedamu, se adoptamu altele pan'acum neusitate. A ne folosi de cele ce noi cesti de acum le numimu *rele*, nu ne ierta *judali'a* natiunale, cum dicu fratii nostri cei dein oatea lui *Omeru* pasia! Fiindu noi *romani*, *debue* si limb'a se ne fia *romana*, intielegi? curatu *romana*; asia dara, afara toti Dacii, Gotii, Tracii, Grecii, Arnautii, Schiaii cu Rusii etc. dein principatele limbei romanesei. Pan'aci tote sunt bune si frumoase, si dau man'a, chiaru si candu asi sci; ca mosiulu meu a fost frate cu Decebalu, au cu Attila, au cu Scander Beg, Ruricu, Urosiu etc. Deca

odata limb'a romanesca e romana, aci numai incupe altu ceva de catu romanu. Inse ce e *romanu*? Ast'a e intrebatiunea cea mai anevoia, caria nu toti intra o forma sciu se raspunda. Sunt carii dicu, ca numai ce a venitu cu Traianu in Dacia, e adeveratu romanu, altii ca totu ce e limb'a latina, altii totu ce se afla in limb'ele romane. De aci vedemu ca unii numai sciu de catu se *chereteseze*, *filotiniseze*, *catadixasca* etc., dicandu, ca si Romanii tot asia au facutu, carii n'au sciutu dice in limb'a loru neci *filosofia*, neci *mechanica*, neci *architectura*, neci macaru *aritmética*; altii mai incolo nu mai vreu se scia decat de *sigur*, *stima*, *govern*, *voiaji*, *tabló* etc., pentru ca asia dicu italianii, francezii etc., deci si romanulu *debue* se dica asia.

Ce urmeza dein acestu chaos si acesta confusiune babilonica? Ca se numai atingemu si de serbotei, carii stau inainte cu aceea, ca cuventele mai alesu sierbesci sunt santite prein usulu relegiunariu si besericescu. Urmeza, ca Auctorii nostri, ca o oste in care a caditu o bomba, fugu ca orbii care in catrau fora compasu si fora meta. Ast'a e cauza, care nu ne lasa se credemu, cum ca scrietorii dein tempulu nostru voru meritá candu va numirea de *classici*; ei pote, ca in venitorime voru figura numai, cum figureza in literatur'a germana Gotsched si consortii, ca toti scrietorii epoceloru, candu una limba trece deintru un stadiu de cultura intru altulu.

Un merit deosebit, merit nepetitor, are episcopul Vasile Hossu cu deschiderea preparandiei gr.-cat. de fete în Gherla, o instituție despre a cărei însemnătate nici nu ne putem da încă bine seama, a cărei însemnătate însă a văzut-o episcopul Vasile cu ochiul său de vultur.

Ceeace altor factori nu le-a succes după zeci de ani de batere la ușile ministrilor și ale guvernelor țării, episcopului Vasile îi succede să esopereze înființarea și deschiderea acestei școli și încă așa de în pripă, încât ne-a pus în uimire pe toți.

Lipsindu-i localul corăspunzător pentru această preparandie, episcopul Vasile merge până acolo cu jertfa și abnegarea de sine, încât oferă reședința sa episcopescă spre acest scop, iară el merge la Budapesta, în casa distinsei familii Dr. Bilașco.

(Va urma.)

Ioan Sonea
adm. protopopes.

Ce va fi la primăvară? — Ziarul din Roma „Popolo d' Italia“ scrie, că ententa așteaptă lupte decisive în primăvara anului 1916. De aceea scrie acest ziar — nu trebuie să ne încredem, că puterile centrale vor fi infometate, sau vor duce lipsă de gumă,

Nouă nu multu ne pare reu de prosatorii noștri de acum, că acestia ca oameni cu mente nece nu potu avé alta pretensiune de catu că se fia midilocitori între tempulu trecutului barbaru și între celu venitoriu cultu sau clasicu, participandu deintru amendoue presum tote amăbiile, tote tomnele și primerele, neci un'a, neci alt'a fiendu deplenu, neci porcu, neci pesce, neci vera, neci ierna, ci dein tote cate ceva. Ci ne dore de *poeti* au *poete*, vreu se dîcu *Versuintii romani* dein tempurile nostre, între carii adevveratu se afla barbati cu spiritu *poeticu* nu versuitoriu au versificatoriu, dein carii nu voiu se numescu pre neci unulu, ca nu ceialalti se credia a fi nepretiuți, barbati demui de o epoca de mai curata limba de cum este a nostra, și caror'a le orezu, ca cri ce sunt în viația se custe mai îndelungu ca *Matusalem*, pana candu adeca voru ajunge la *Aurora* evului *Augusteu* pentru limba romanesca, ca *Oratii* și *Ovidii*, sesi pota pre incetulu emendă, vreu a dice, asi sterge barbarismii diceriloru și formelor ce le defigureze ditirambii și elegiele loru, ca de *Epici* inca suntemu securi ca pana atunci nu se voru nasce, luandu a fora pre Autorii lui *Argiru celu frumosu*, și *patemiloru* și *reciperei Ierusalimului*, carii inca și ei poteau se mai astopte pana mai tardlu a se nasce. Ca ei se punemu numai man'a pre anima și se marturisimu adevverulu: Au este cineva dein cei nascuti pana acum'a, carii se pretenda macaru numai pana la *Dante*, și *Petrarca*?

(Va urma.)

Damianu Eli'a Domsia
Ieromonacu la Manastirea Prea Santei Treime din Blasiu.

aramă, plumb și cauciuc, ci e necesar să-i atacăm pe toate fronturile și să-i nimicim militarmente, altcum e imposibil să obținem succese.

Stürmer nu vrea pace separată. — Agenția „Reuter“ anunță, că noul prim-ministru rus s'ar fi exprimat față de un reprezentant al ziarului „Noveje Vremja“ că nu voiește să încheie pace separată.

Se pare deci, că eventualitatea aceasta a fost în adevăr discutată.

Una din cauzele retragerii rușilor din Carpați. — Ziarul „Le Progrès“ din Lyon scrie că una din cauzele retragerii rușilor din Carpați a fost încetarea furniturilor japoneze. Răspunderea aceasta o poartă Quadrupla, pentru că a creiat dificultăți politice japoneze.

Presiunea Angliei asupra Portugaliei. — „Kölnische Zeitung“ spune că ziarele portugheze află că Anglia cere ca Portugalia să declare războiu Germaniei ca să poată pune mâna pe 37 de vapoare transatlantice mari germane cari sunt în portul Lisabonei. În alte porturi portugheze sunt încă 20 de vapoare germane. Declarația de războiu n'ar însemna însă ca Portugalia să participe în mod activ la războiu.

Războiul european.

Comandanții bulgari Zsekov și Todorov au luat în revistă trupele bulgare dela râul Vardar. Comunicatele italiene relatează, că anglo-francezii în timpul din urmă fac spionaj estins, ca să afle numărul și poziția trupelor bulgare, de aici deduc rapoartele italiene, că trupele anglo-franceze pregătesc ofensivă dinspre Salonic. Un comunicat englez anunță, că la Doiran în Macedonia s'au dat lupte de avangposturi. Pe frontul rusesc dela frontiera Basarabiei până la Pripjet se dau ducele înverșunate de artilerie. Spre nord-vest de Tarnopol am respins un atac rusesc.

Pe frontul italian și turcesc nu e nimic de importanță.

† Episcopul Dr. Vasile Hossu.

— Voci de presă. —

„Cuvântul Adevărului“.

Singuraticilor a făcut mult, foarte mult bine. Și dacă uneori s'au mai ivit și promisiuni neimplinite, asta a fost, fiindcă nu putea face atâta, cât dorea să facă. Nu s'a apropiat de El om, care să se depărteze nemângăiat! Știa să simtă împreună cu cei ce alergau la El. Cu cei veseli se bucura și plângea împreună cu cei năcăjiți. În dieceza Lugojului a muncit mult. A sistematizat parohii, a ridicat biserici și școli, a sistat cursul teologilor moralisti, a înmulțit numărul teologilor sistematici: a înfiripat convictul diecezan pentru creșterea elevilor de pe la școlile medii din Lugoj și ca o vrednică cunună a tuturor acestora: a câștigat suma

de 350.000 cor. pentru seminarul teologic din Lugoj.

Nu și-a uitat pe nici un moment datoria de a lucra pentru promovarea binelui sufletesc al turmii ce conducea. În scopul acesta face dese vizitații canonice. Apostolește călătorii făcute în dieceza Lugojului, unde dintre 163 parohii a vizitat 125, au fost nu numai ocazia de a se dovedi de un neobosit păstor și iscusit propovăduitor al cuvântului dumnezeesc, ci și prilejul pentru de a cunoaște lipsele sufleteste ale credincioșilor. Pentru a satisface acestor lipse orânduiește înființarea reuniunilor de femei, a reuniunii preoților pentru misiuni populare și exerciții spirituale pentru preoți. Și pentru-ca și acestora să le vină într'ajutor începe restaurarea s. mănăstiri dela Prislop, dorind să facă din aceasta mănăstire un ceretat loc de peregrinaj pentru credincioși și un focal, care cu razele-i calde ale practicii religioase să aibă o binefăcătoare înflurintă asupra vieții religioase a preoțimii.

Dela acest pașnic lăcaș a plecat să-și ocupe scaunul episcopesc dela Gherla. Abia ajuns în fruntea acestei vaste dieceze, ce părea că zace într'o cumplită letargie, se ivesc zorile unei zile senine de înviorare și premenire aducătoare. La loc bine ales, se ivesc niște ziduri, cari au menirea să fermeze fundamentul unor clădiri, ce veacuri de-a rândul vor vesti pomenirea marelui arhiereu. Pe când brațele muncitorilor cu zor de furnică adunau materialul pentru reședința episcopescă, seminarul teologic și institutul pedagogic, marele măiestru, neobositul păstor aleargă pe Someș, și pe Șieu, cutrieră Maramurășul pentru a-și cerceta oițele scumpe.

Și în această dieceză începe organizarea reuniunilor pii de femei, a reuniunii de misiuni sante pentru popor și exerciții spirituale pentru preoți; deschide preparandia de fete și începe restaurarea mănăstirii dela Nicula.

Iată cine a fost episcopul Vasile al Gherlei: minte luminată, inimă caldă și de dragoste plină, spirit organizator, neobosit apostol, iscusit chivernisitor de averi, darnic binefăcător și cucernic închinător pe la locuri sante.

Conștii de mărimea pierderii ce a îndurat biserica și neamul nostru prin moartea neuitatului episcop Vasile, cu smerenie plăcăm genunchiul nostru înaintea Domnului, care în felul acesta ne-a certat pe vremea când credeam că avem mai mare lipsă de El. Ne-a părăsit, fiindcă l-a chemat Domnul, dar pomenirea lui va rămânea din neam în neam.

Fie pomenirea lui veșnic binecuvântată!

Redacția.

Actul înmormântării Arhiepiscop, și Mitropolitului Ioan Mețianu.

Lume multă a sosit la Sibiu, pentru a participa la înmormântarea binemeritatului nostru Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu. De mult, dela sfințirea catedralei, opera cea mai frumoasă și mai măreață a marelui nostru dispărat, nu s'au văzut pe strădele Sibiului atâta preoți și atâta Români, atât din clasa inteligentă, și din clasele mai de jos, ca și cu acest trist prilej. Cine nu mai a putut a căutat se fie de față la așezarea în pământ a rămășițelor pământești ale arhiepiscopului trecut la nemurire prin monumentele pe cari

singur și le-a ridicat în viață și să i dea ultimul onor, petrecându-l până la mormânt. A și fost o înmormântare impunătoare, cum rar s'a mai văzut.

Serviciul divin s'a început în catedrală Marți dimineața la orele 9, cu oficierea sfintei liturgii. A fost celebrată de Preasfinția Sa, Episcopul Dr. E. Miron Cristea al Caransebeșului, asistat de Preacuvioșii Lor Arhiepiscopul Filaret Musta și Vasile Mangra, cu Protosincelul Roman R. Ciorogăriu, de protopresbiterii Dr. Ioan Stroia, Mateiu Voileanu, asesor consistorial, Andreiu Ghidiu, Nicolae Rocsin, Ioan Teculescu, Traian Oprea și Procopiu Givulescu și de protodiaconul Dr. Cornel Cornean cu diaconul Dr. Lazar Iacob.

Răspunsurile le-a dat corul mixt, condus de domnul Tim. Popovici.

Catedrala are un aspect sărbătoros. În jurul catafalcului ocupă loc membrii familiei, iar catedrala e plină de public ales. Damele s'au prezentat toate în haine negre. În catedrală sunt așezați, ca decorație, arbori cu frunze verzi și plante exotice. Afară la poartă și la încrucișările de strade poliția susține ordinea pentru că e o îmbulzeală mare de lume. Deputații diferiți aduc mereu coroane, pentru a le depune pe sicriul marelui defunct. În scannul arhieresc e așezată cărja decedatului mitropolit, îmbrăcată în negru.

La orele 10 fără un sfert își face apariția în catedrală P. S. Sa, Episcopul Ioan I. Papp și intră deadreptul în altar. La orele zece încep să se sosească și reprezentanții autorităților publice, ai oficiilor, corporațiilor și ai diferitelor reuniuni.

Miliția e reprezentată prin o deputație foarte numeroasă, condusă de Excelența Sa, generalul de divizie Nyegovan.

Biserica soră gr. catolică română prin o deputație mai numeroasă, condusă de domnul canonic Dr. Vasile Suciu.

Ministeriul de culte e reprezentat prin domnul Dr. Petru Ionescu, consilier de secție.

Înaltul guvern și peste tot administrația e reprezentată prin domnul comite suprem Walbaum, care s'a prezentat în fruntea unei numeroase deputații a comitatului nostru.

Delegația bisericii romano-catolice e condusă de Alteța Sa, Principele Egon Hohenlohe, a bisericii evanghelice de Ilustritatea Sa, Episcopul Dr. Tuetsch, a bisericii reformate de decanul Nagy Lajos, a orașului Sibiu de primarul Dórr, a tribunalului de presidentul Dr. Kemény, a direcției de finanțe de directorul Walther, a gimnaziului de stat de directorul Szentimrei, etc. etc. Au fost de față apoi nenumerate delegații din afară, a căror înșirare ne este imposibilă. Remarcăm însă prezența mai multor delegații de ale reuniunilor de femei.

„I. R.“

Informațiuni.

Din cauza sfintelor sărbători (Ss. Trei Ierarhi și Intimp. Dlui), nrul proxim al ziarului nostru va apărea Joi în 17 Februar la orele îndatinate.

Papa în favorul prizonierilor invalizi. La inițiativa Papei, între Germania și Franța s'a început la Șvițera schimbul de prizonieri

răniți și invalizi, în chestia aceasta a și sosit acolo contele Santucci. Nunțul prusiac dela Vatican a adresat cardinalului Gasparri o scrisoare, în care îi comunică, că 100 de prizonieri invalizi francezi și germani au fost transportați la Davos și Leysin. Curierul prusiac, în numele guvernului său, exprimă Papei recunoștința pentru acest paș umanitar și roagă pe cardinalul Gasparri să tâlmăcească și Papei omagiile guvernului prusiac.

Episcopul Orăzii-mari la Budapesta. P. S. D. Demetriu Radu, episcopul Orăzii-mari, a petrecut câteva zile la Budapesta și tot în interesul Diecezei Sale a plecat la Viena.

Carp s'a reintors la București. Din Viena se telegrafiază, că fostul ministru prezident al României, Carp care a petrecut în Viena câteva zile, s'a reintors la București.

Consultările ministrilor austriaci la Budapesta. Între membrii guvernului austriac și a guvernului ungar, Luni înainte de amiază au avut loc la Budapesta mari debateri economice. La aceste debateri au luat parte din Austria ministrul prezident Stürgh, ministrul căilor ferate Forster, ministrul de agricultură Zenker și cel de finanțe Loth. Din partea guvernului ungar au luat parte prim-ministrul contele Tisza, ministrul de finanțe Teleszky, de comerț Harkányi și de agricultură Gillányi.

În amintirea întrevederii dela Niș. Consiliul ministrilor bulgari a decis să eternizeze prin o columnă actul, prin care Împăratul german Wilhelm a predat Țarului bulgar în citadela din Niș insigniile de generalisim.

Chemarea glotașilor dela 43—45 și 48—50 ani. Numarul mai nou din foaia oficială comunică următoarele: Toți cetățenii ungari, născuți în anii 1870, 1871, 1872, și cari cu ocaziunea ultimelor asentări au fost aflați de apți pentru arme, sunt datori să se prezinte la comanda apartinătoare cu datul de 28 Februarie 1916; iar cei născuți în anii 1865, 1866 și 1867, și sunt declarați de apți pentru serviciul de arme, sunt obligați să se prezinte în 3 Martie 1916.

Interpelație cu privire la serviciul militar a celor de 43—50. La moțiunea prezentată Camerei ungare cu privire la serviciul de arme a glotașilor dela anii 43—50, ministrul honvezimii Hazai a răspuns, că aceștia numai atunci vor fi obligați să meargă pe front, când toți ostașii vor fi duși în războiu.

Făină română pentru Turcia. „Minerva“ anunță din Balic: În 6 crt. au pornit de acolo două năi turcești încărcate cu făină, cari peste Varna vor sosi în Constantinopol.

Nu se mai află legături de gumă pentru ciorapi. Cinci fabrici mari de gumă din Austria și mai multe din Viena au întrerupt total fabricarea panclicilor de gumă. Toată cantitatea de gumă, fabricată în aceste fabrici e vândută, așa, că în scurt timp nu se vor mai afla legături de gumă pentru ciorapi și pantaloni. Materialul brut de gumă, într-o cât se poate comanda, e foarte scump. Prețul la 100 kgr. gumă e 90—120 cor., ceea ce înainte era în 15 cor. Prețul la apă acum e 8 cor., înainte era 3-50 cor.

Pe apele Dunării române s'a incendiat o naftă. Din Brăila se anunță: Vaporul „Fortuna“, care transporta benzină, din negrija

unui matroz, a luat foc. Personalul în grabă a părăsit naia, care în câteva minute întregă a fost copleșită de flăcări. Ciisternele cu benzină au explodat și naia în decurs de o oră s'a scufundat.

Reducerea suprafeței sămănată cu cereale în Rusia. „Rjeci“ anunță, că în toamna trecută s'a sămănat cu secară numai 76 la sută din suprafața normală, iar cu grâu și mai puțin. Acelaș lucru se întâmplă și în Siberia de vest, unde, după constatările oficiale, suprafața sămănată s'a redus în parte cu 1/3, ba chiar cu 1/5 din suprafața de mai înainte. În guvernamentul Tomsk reducerea este de 40 la sută.

Posta Redacției.

M. On. N. Tulgheș. Necrologul amintit poate s'a pierdut, noi bucuroși îi făcăm loc fără plată, ca de obicei, dar nu l-am primit. Așadar nu sunt motive de presupuneri și supărări.

Posta Administrației.

Am primit și chitam abonamentele dela: Reun. lect. Năsdud pe 1916 pătrarul prim. — Fr. H. Deva pe 1914 sem. 2-lea. — Bihoreana pe 1916 sem. 1-iu. — Fl. S. Orade, Ruda pe 1915. — Brașov, Badon pe 1916 pătrarul prim. — Lăposbánya pe 1915 și 1916. — Magyarregén pe 1916. — Oieșde pe 1/5—31/12 1915. — Mureșlechința pe 1916 sem. 1-iu. — Gyökeres pe 1/11 1900—1/5 1902. — Erzsébetbánya pe 1915. — Létu mare pe 1916 pătrarul prim. — Boicoel pe 1915 sem. 2-lea. — Budinț, Baiadecriș, Hosszútelke pe 1916. — Ortelec pe 20/10 1914—20/10 1915. — Sabăoani pe 1915. — Marca pe 1916 sem. 1-iu. — Suceatard pe 1901 și 1902 sem. 1-iu. — Cârncea pe 1/9 1914—1/5 1916. Adresa o schimbăm. — I. B. Cicud pe 1908 sem. 2-lea și întreg 1909. — Micoșia pe 1915 sem. 2-lea. — Gr. S. Șimleu pe 1916 pătrarul prim. — Pappbikó pe 1/7 1915—1/7 1916. — Szilágyoslymos pe 1915 sem. 2-lea. — Algyógy pe 1916. — Gyözt-Miklós pe 1916 pătrarul prim. — Batarcs pe 1916 sem. 1-iu.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

— Orez (rizskása) și Cafea!! —

Cu orezul o pățirăm, că nu se mai află, deci acumă li vine rândul la Cafea, cu toate că am fost dat alarmă în această foaie. — Anglia ne împedecă importul de Cafea și cu greu mai află, deci nu e mirare că în toată săptămâna se urcă prețul și că va trece de 10 Cor. 1 Kg. devenind Cafea o mâncare de lux.

Pe luna FEBRUBRIE ofer cu prețul de zi:

No. 10*)	Cafea Cuba fină 1 Kg. 6'—	7'—	Cor.
> 14	> Cuba foarte fină 1 Kg. 6'60	— 7'50	>
> 15*)	> > mărgelă 1 Kg. 6'60	— 7'50	>
> 16	> > specialitate 1 Kg. 7'—	— 8'—	>
> 21	> Java aurie 1 Kg. 6'60	— 7'50	>
> 106	> Mixt. Victoria 1 Kg. 7'—	— 8'—	>

1 Kg. Tea > Mixtură rusească > 20 Cor.

*) Din No. 10 și 15 se află puțină, deci cu ce se va putea înlocui??

5 Kg. se expediază francat și vămuit prin rambursă postală.

Aflând puțină Cafea și Tea, negustorilor, și în România nu mai pot trimite. Grăbiți până se mai află cafea și rog a-i aviza și pe cunoscuți.

Cu toată ațima se roagă de sprijin
F. A. DEGAN
comerciant de Cafea și Tea
în Fiume (Postafiock 163).